

Eelotsuse küsimus

Kas direktiiviga 2004/12/EÜ⁽¹⁾ muudetud direktiivi 94/62/EÜ artiklis 3 määratletud pakendi mõiste hõlmab „rulle” (torud ja silindrid), mis on mähitud tarbijatele müüdavasse elastsesse materjali, nagu paber või plastkile?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta direktiiv 2004/12/EÜ, millega muudetakse direktiivi 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta (ELT L 47, lk 26; ELT eriväljaanne 13/34, lk 3).

---

26. juunil 2015 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Prantsuse Vabariik

(Kohtuasi C-314/15)

(2015/C 294/50)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: O. Beynet ja E. Manhaeve)

Kostja: Prantsuse Vabariik

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Prantsuse Vabariik ei ole taganud reovee bioloogilist puhastust või muu sellega võrdväärset puhastust 15 linnastu puhul inimekvivalendiga 10 000 kuni 15 000 tundlikeks aladeks mitteleetavatesse veekogudesse juhitava asulareovee osas, või inimekvivalendiga 2 000 kuni 10 000 magevette ja suudmealadele juhitava reovee osas, siis on Prantsuse Vabariik rikkunud nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiivi 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta⁽¹⁾ artikli 4 lõigetest 1 ja 3 tulenevaid kohustusi.

— mõista kohtukulud välja Prantsuse Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon heidab oma hagi Prantsusmaale ette, et viimane ei ole viieteistkümnes linnastus nõuetekohaselt rakendanud nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiivi 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta.

Direktiivi 91/271/EMÜ artikli 4 lõigete 1 ja 3 kohaselt peavad linnastutel inimekvivalendiga 10 000 kuni 15 000, mille asulareovesi juhatakse tundlikeks aladeks mitteleetavatesse veekogudesse, ja linnastutel inimekvivalendiga 2 000 kuni 10 000, mille reovesi juhatakse magevette ja suudmealadele, olema kogumissüsteemid ning neisse sisenev reovesi peab läbima bioloogilise puhastuse või muu sellega võrdväärse puhastuse hiljemalt 31. detsembriks 2005.

⁽¹⁾ ELT L 135, lk 40; ELT eriväljaanne 15/02, lk 26.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour constitutionnelle (Luksemburg) 29. juunil 2015 – ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA versus Luksemburgi Suurhertsogiriik

(Kohtuasi C-321/15)

(2015/C 294/51)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour constitutionnelle

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA

Vastustaja: Luksemburgi Suurhertsogiriik

Eelotsuse küsimus

Kas 23. detsembri 2004. aasta muudetud seaduse, millega luuakse kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem, artikli 13 lõige 6, mis lubab pädeval ministril nõuda ilma hüvitist maksmata täielikult või osaliselt tagasi vastavalt sama seaduse artikli 12 lõigetele 2 ja 4 eraldatud, kuid ära kasutamata kvoodid, on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiviga [2003/87/EÜ], millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ⁽¹⁾, ning konkreetselt selles ette nähtud saastekvootidega kauplemise süsteemi ülesehitusega, kusjuures see küsimus hõlmab küsimust, kas tegelikult on tegemist eraldatud, kuid ära kasutamata kvootide tagastamisega või jaatava vastuse korral isegi selleks kvalifitseerimisega, samuti küsimusele, kas need kvoodid võib õiguslikult määratleda varana?

⁽¹⁾ EÜT L 275, lk 32.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Østre Landsret (Taani) 2. juulil 2015 – TDC A/S versus Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

(Kohtuasi C-327/15)

(2015/C 294/52)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Østre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: TDC A/S

Vastustajad: Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv)⁽¹⁾, sealhulgas artikkel 32 takistab liikmesriiki kehtestamast õigusnorme, millega ei lubata ettevõtjal esitada nõuet liikmesriigi vastu selle direktiivi II peatüki kohaldamisalast välja jäävate kohustuslike lisateenuste osutamise netokulu eraldi katmiseks juhul, kui äriühingu kasum selle direktiivi II peatükis ette nähtud universaalteenuse kohustuse raames osutatud teiste teenuste eest on suurem kui kohustuslike lisateenuste osutamisega kaasnenud kulud?
2. Kas universaalteenuse direktiiv takistab liikmesriiki kehtestamast õigusnorme, mis lubavad ettevõtjal esitada nõude liikmesriigi vastu selle direktiivi II peatüki kohaldamisalast välja jäävate kohustuslike lisateenuste osutamise netokulu eraldi katmiseks üksnes siis, kui netokulu on ettevõtja jaoks põhjendamatult koormav?